

jeg har anset det for nødvendigt udtrykkelig at udtale dette Forbehold over for de Ord, der ere fremkomne fra flere Sider, og som sagt altsaa stærkest fra det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds. Jeg har ikke rigtig kunnet begribe i Grunden, hvorfra man hentede dette. Der maatte vel altid være en eller anden Knage, hvorpaa en saadan Hat kunde hænges. Ved at søge har jeg fundet noget, som jeg dog egentlig ikke kan antage, det virkelig har været det ærede Medlems Mening at anvende paa den Maade og navnlig ikke anvende det over for mig. Jeg har nemlig set, at et æret Medlem af de Herrers eget Parti for nylig har holdt et Foredrag, hvori han har udviklet som Beroligelse over for den Utaalmodighed, hvormed nogle krævede af Folketinget Anvendelse af stærkere Kampmidler over for dette Ministerium, at det var hans Mening, at det skulde man ikke være saa hidstig paa, fordi man skulde ikke skyde Graaspurve med Kanoner, og det Tilfælde, som Ministeriet er kommet i ved at anvende den halve Million, er kun at betragte som et Ulykkestilfælde, der ikke var saa slemt, og som derfor kun gav Anledning til Medlidenhed. Disse Ytringer ere altsaa komne fra et Medlem af Folketingets Flertals Parti, men skønt det ærede Medlem ganske vist siger mange overmaade træffende Ting, vil jeg dog ikke kunne paatage mig at bære Ansvar for, hvad han har sagt. Det er altsaa dette Forbehold, jeg anser det for fornødent at tage over for disse Udtalelser.

Men da jeg nu har Ordet, vil jeg gerne til Slutning henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Jeg anerkender, at det ærede Medlem i Gaar talte paa en Maade, der ingenlunde var udæskende, navnlig da heller ikke over for mig. Jeg vil føje til, at jeg i mangt og meget var ganske enig i, hvad han i Gaar udviklede, og navnlig da i hans Hovedbetragtning over de historiske Vilkaar, hvorunder vi ere komne til det Standpunkt af Forhandlingerne med Hensyn til vort Forsvarsvæsen. Hele den historiske Udvikling, som det ærede Medlem deraf gav, har jeg i tidligere Tid gentaget ganske paa samme

Maade som det ærede Medlem. I det ærede Medlems hele Udvikling er der imidlertid et Punkt, som ikke holder saa ganske Stik, det er det svage Punkt i hans Argumentation. Det ligger der, hvor han gaar ud paa at vise, at vi i denne Samling ere væsentlig vanskeligere stillede med Hensyn til Forhandling mellem Regeringen og dette Ting, end vi vare i forrige Samling. Det ærede Medlem lagde megen Vægt paa at vise denne Modsætning, denne store Forskel. Jeg tror ikke, hans Argumenter der slaa til. Jeg tvivler ikke om, at de have været fuldt tilfredsstillende for ham selv, saa meget mere som det har været hans Ønske at finde en fyldestgørende Forklaring af dette Forhold. Men derimod alle de, som i særegen Grad føle sig interesserede i de Sager, som foreligge til Forhandling i denne Samling — og der tænker jeg navnlig paa de foreliggende store Skattereformer — de ville ikke kunne føle sig tilfredsstillede ved den Betragtning, som det ærede Medlem der fremsatte. Jeg tror, at man vil fra den Side ærbødigt andrage om, at disse Opgaver maa blive betragtede som lige saa fredlyste som de Ting, vi forhandlede i forrige Samling, og det skulde derfor være mit sidste Ord i denne Diskussion paa ny at rette den mest indtrængende Opfordring til det høje Ting og navnlig til dette Tings Ledere, at de ville sørge for, at vi virkelig i denne Samling kunne naa til en Forhandling om og en Afgørelse af disse Opgaver, som med saa stor Forventning og med Utaalmodighed, kan jeg sige, ventes af store Kredse af vort Folk.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg har nogle faa Bemærkninger at gøre til, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde i Gaar. Han kom atter til at omtale Lockouten og fremhævede atter, at der ikke var den samme Fasthed i Arbejdernes Organisation som i Arbejdsgivernes, og som Bevis herpaa anførte han, at en Afdeling af et Forbund havde anmeldt sig af Forbundet og derved tillige af de samvirkende Fagforeninger. Jeg maa tillade mig at gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at han ved at undersøge Lovene for Arbejdsgiver-